

Raport de evaluare

Secțiune principală

Raportul de evaluare este împărțit în **Rezumat, Introducere, Secțiune principală și Anexe**. *Introducerea* furnizează informații de fond și contextul evaluării. *Secțiunea principală* cuprinde patru capitole, fiecare abordând cele patru întrebări de evaluare, pe rând. În cadrul acestor capitole există subsecțiuni dedicate sectoarelor care au cea mai mare relevanță în scopul acestei evaluări. *Anexele* sunt vaste și conțin informații cheie pentru evaluare.

Evaluarea a fost necesară pentru a răspunde la următoarele patru întrebări, conform cu TR:

Î1. Care sunt măsurile temporare și derogările menționate în Anexa VII a Tratatului de Aderare și care sunt nevoile de investiții ca urmare a noilor părți de Acquis ce pot sau ar putea fi susținute prin Instrumentele Structurale?

Î2. Care dintre nevoile identificate la Î1 sunt finanțate prin Instrumentele Structurale sau din alte surse (ex. Fonduri publice – Buget național, Buget local, BEI, BERD)? Care sunt alocările (Axe Prioritare/ Domenii Majore de Intervenție) din Instrumentele Structurale care finanțează aceste nevoi?

Î3. Care este progresul actual precum și cel previzionat pentru DMI-urile/ proiectele relevante, identificate la Î2? Care sunt perspectivele României de a atinge țintele identificate la Î2 pentru proiectele finanțate din Instrumentele Structurale și pentru cele din fonduri publice? În cazul neatingerii acestor ținte care ar putea fi consecințele rezultate din această ipoteză?

Î4. Există alte domenii în cazul cărora Fondurile Structurale și de Coeziune pot /vor putea ajuta România să îndeplinească obligațiile comunitare în prezenta sau viitoarea perioadă de programare?

Informații de fond

Raport de Evaluare Final

Negocierile pentru aderarea României la Uniunea Europeană (UE) au fost încheiate în 2004. România a devenit stat membru al UE la 1 ianuarie 2007, după ce Tratatul de Aderare, semnat la 25 aprilie 2005, a fost ratificat de către toate statele membre. Învățând din experiența anterioară a extinderii, începând cu 1995, Comisia Europeană (CE) a abordat extinderea mai degrabă incluzând în tratatele de aderare măsuri tranzitorii și temporare pentru adoptarea *acquis-ului comunitar*, decât să impună condiționalități înainte de aderare. **Aceste măsuri tranzitorii și temporare au fost prevăzute în Anexa VII la Tratatul de aderare a României și Bulgariei. Măsurile sunt specifice cadrului legislativ și sunt definite ținând cont de obiective și cadru de timp. Măsurile pot fi împărțite în două mari categorii: cele de natură administrativă / tehnică și cele care necesită investiții în infrastructură.**

Un volum substanțial de *acquis* a fost introdus post-aderare. O mare parte din aceasta înlocuiește legislația menționată în Anexa VII la Tratatul de Aderare și, în mod invariabil, impune un regim mai strict sau obiective mai mari. Cu toate acestea, obligațiile prevăzute în Tratat sunt obligatorii pentru legislația și obiectivele cuprinse în Anexa VII. Noul *acquis* introduce obligații noi, suplimentare.

Ministerul Afacerilor Europene (MAE) monitorizează progresele realizate în îndeplinirea obligațiilor prevăzute în Tratatul de Aderare și este responsabilitatea ministerelor de resort să asigure conformitatea. Cu toate acestea, monitorizarea nu se realizează cu privire la noul *acquis*.